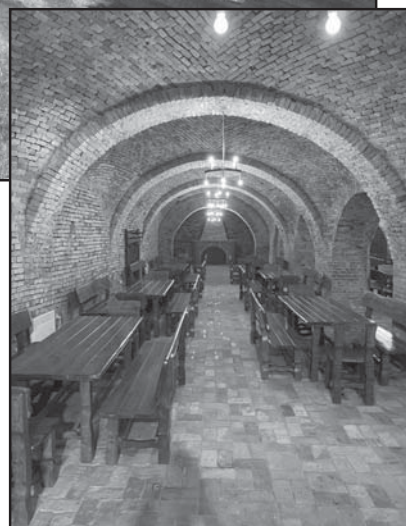

Tisztelt Csókakőiek!

Az elmúlt időszak nehézségein túllépve, sikerült néhány kisebb rendezvényünket bizonyos korlátozások mellett megtartanunk. Az általános iskolásaink, majd az óvodásaink is elballagtak. Ezúton is szeretnék gratulálni gyermekeinknek, hiszen egy új korszak kezdődik az életükben. Szeretném a gyerekek szüleinek megköszönni azt, hogy bíztak a helyben található intézményeinkben, az ott dolgozó pedagógusaink felkészültségében, s ránk bízták gyermekeik nevelését, oktatását. Az óvodásaink nagy része ide a Csókakői Általános Iskolába fog járni, minden 8. osztályos tanuló tovább fog tanulni, s szeptembertől megkezdik végzőseink a középiskolai tanulmányaikat. Megünnepeltük az óvodai és iskolai rendezvények keretében

a pedagógus napot is, s most innen a Csókakői Hírek hasábjairól is szeretném köszönten a csókakőn élő és itt dolgozó pedagógusokat, oktatási, gyermeknevelési intézményeink kiszolgáló személyzetét. A Szent Donát Borünnep és a Kárpát-medencei Borlovagok és Borkirálynők Országos Találkozóját is sikerült, immár 19. alkalommal megtartani. Ez alkalomból a borrend visszatért a felújított Förhéc-Zichy Pincébe, ezúton is köszönöm Förhéc Sándornak és kedves feleségének Mártának a szíves vendéglátást, és azt az értékmegtő munkát, amit Csókakő legnagyobb pincéjén elvégeztek. Reméljük még sokszor lesz alkalmunk megtekinteni és használni Csókakő egyik igen jelentős műemléki épületét, és többször is tiszteletünket tehetjük az ősi Zichy család egykori pincéjében.

A következő rendezvényünk a Szent Donát Napi Búcsú lesz, 2020. augusztus 2-án, ami az idén sem marad el. A csókakői búcsú szent miséje vasárnap 11 órakor lesz, és számos szokásos program várja a csókakőieket és vendégeiket. Mindenkit szeretettel várunk, védőszentünk ünnepén!

*Csókakő, 2020. június 30.
Fűrész György polgármester*

ISKOLAI HÍREK

Nyolcadik osztályosok búcsúztatója

Az elmúlt tanév rendhagyó volt, nem várt helyzet elé állította a nevelőket, diákokat és főként a szülőket. Nem mindennapi gondokkal, új helyzetekkel kellett szembenézniük. Ez az időszak mindenki számára tanulságos volt. Megtanultuk tisztelni és becsülni egymás munkáját, felértékelődött a család szerepe, az egészség, a barátság. A szeretet fogalma, értelme is más megvilágításba került.

Kedves Nyolcadikosok!

*„ Bár zord a harc, megéri a világ
Ha az ember az marad, ami volt,
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák. ”*

Ady Endre soraival kezdem búcsúbeszédemet! Ami egyben útmutató is a jövőre! Nagy utat jártunk be attól a perctől, mikor 1. osztály évnitóján beléptetek az iskola kapuján. Ti voltatok az első diákjaim igazgatóként a csókakői általános iskolában.

Küzdelmek zajlottak köztünk szabályok betartásáról, rendről, életről, sok mindenről cseréltünk eszmét, hol egyetértésben, hol egymás meggyőzésével, az eredmény végül az összecsiszolódás lett, egymás közös tisztelete. Köszönöm nektek, hogy az iskolát jobbító szándékaimban megértettétek és igyekeztetek segíteni ebben. Vigyétek iskolátok jó hírét. Sok szép élménnyel, megszerzett tudással engedünk titeket utatokra. Bármikor visszaváruunk benneteket! Ha segítségre kell, akkor is itt vagyunk, ha az örömeiteket akarjátok megosztani velünk, akkor is várunk szeretettel. Legyetek céltudatosok!

Ne tévesszék szem elől célokat, ha kitartóan küzdötök megvalósításért, akkor előbb-utóbb célhoz értek!

Ez a boldogság, elégedettségegyik alapja:

*„ Az életcél boldogság, de előbb
fáradni kell, hogy ezt a célt elérj.*

*Úgy ingyen ahhoz senki sem jut el,
ahhoz nagyon sok mindenféle kell. ”*-
írja Petőfi Sándor

Három fontos dolgot szeretnék a tarisznyátokba tenni, szerintem ezek a legfontosabbak az életben.

Első a család, nélküle kevesebbek, erőtlenebbek vagyunk. Szüleiteknek, családotoknak nagy köszönettel tartoztok. Lehettek majd az életben sikeresek, híresek vagy mindezek ellentéte, de a biztos háttér, a család minden nehézségen át tud segíteni. A siker, a pénz nem pótolja a biztos szereteteli háttérrel.

Második a lélek, a test, a látszat, a külsőség, bármilyen hihetetlen fiatalon, de múlandó, bár fontos a jó megjelenés, szépség, de nem minden!

Exupéry szavaival: *„Jól csak a szívével lát az ember, ami igazán lényeges az a szemnek láthatatlan ”*

Minden élethelyzetben lássátok meg a jót, mindig legyen szeretet a szívetekben! A belső énünk, az emberekhez való viszonyunk, az erkölcsi normák betartása, tisztességesen élni, nos ezek sokkal többet hozhatnak az életben, a mindennapokban.

A harmadik a közösség, a másokért való lemondás, kiállás a közösségért legalább ugyanilyen fontos. Ez a közösség lehet a jövőendő osztályotok, falutok, hazátok. Fontos a másokért való felelősségvállalás, a segítőkész magatartás. Mióta megszülettünk mindig úton vagyunk. Ti most életszakaszotok egy nagy állomásához érkeztek. Itt az alkalom, hogy még egyszer pillantsatok hátra, mondjatok köszönetet tanáraitoknak, szüleiteknek a támogatásért és biztatásért.

Kedves Szülők!

Önök tudják, hogy a mai napig mennyi mindent tettek az itt álló fiatalok boldogulásáért. Kérem, álljanak meg a mindennapi munka rohanásában és gondoljanak vissza az utóbbi évekre, azokra az áldozatokra, amiket vállaltak értük. Most egy olyan időszak következik, amikor a küzdelmeket egyre önállóbban kell megvívniuk, de ne feledjék, még nagyon sokszor támogatásra, biztatásra szorulnak az élet nehézségeinek leküzdésében.

Kedves Búcsúzó Diákok!

Őszintén remélem, hogy mind-egyikötöknek sikerül megérkezni,

ahová vágyik, s a szeretetteljes búcsúzást, az érkezőket köszöntő lelkes üdvözlés követi majd.

„ Hinnünk kell, hogy tehetségesek vagyunk valamiben és, hogy ezt a valamit bármi áron el kell érnünk”

- Curie szavaival búcsúzom

Ebben a tanévben a dicsőség táblára Balázs Anna került fel, aki nyolc éven keresztül kitűnően teljesített, számos tanulmányi versenyen öregbítette iskolánk hírnevét, ajándékként átvehette az iskola képével az arany-medált.

A nyolcadik osztályban jeles tanulmányi eredményt elért tanulók: Szabó Karina Boglárka, Király Eszter, Sörédi András Imre. Gratulálók a kiváló eredményekhez!

Kimagasló közösségi munkáért oklevelet és jutalomkönyvet vehettek át: Makk Liliána, Szabó Karina Boglárka, Sörédi András Imre, Balázs Anna

Kimagasló sportteljesítményért Szabó Karina Boglárka, Balázs Anna, Makk Liliána, Balogh Márk és Bokor Dávid vehetett át jutalomkönyvet és oklevelet.

Az idei tanévben az önkormányzati díjat Szabó Karina Boglárka és Sörédi András Imre vehette át.

2019/2020-as tanév évvégi eredményei:

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,6

Alapozó tárgyak átlaga: 4,5

Készségtárgyak átlaga: 4,8

Mulasztott napok száma:

11,36 nap/fő

29 tanuló kitűnő tanulmányi eredményt ért el:

1. osztály: Ács Adria Júlia, Nádvári Viktória Kata, Polacsek Csaba, Szabó Klarissza

2. osztály: Abért Szabolcs Bulcsú, Bágya Dzsenifer, Czikora Vince, Fűrész Dávid, Labádi Léna, Pap Zsombor

3. osztály: Abért Márton Kenéz, Berényi Bence, Kun Kristóf, Szabó Lara Fanni, Schmidt Vince

4. osztály: Hegedüs Boldizsár, Király Hunor, Kis Luca

5. osztály: Czompó Léna, Tollas Milán

6. osztály: Balázs Eszter, Hantos Ramóna, Kapos Vivien, Magda Milán, Máhr Fanni, Tóth Bernadett, Simicska Kinga,

7. osztály: Varga Jonatán

8. osztály: Balázs Anna

26 tanuló jeles tanulmányi eredményt ért el:

1. osztály: Hegedüs Franciska, Mike Laura, Tóth Fióna, Vass Enikő

2. osztály: Balogh Regina, Kapos Endre, Sántha Szófia

3. osztály: Strohéber Alexa

4. osztály: Labádi Hanna, Krauser Róbert, Réti Fruzsina, Szabó-Monok Kirill, Takács Réka

5. osztály: Asztalos Anna, Spitzmüller Ákos, Volenter-Buzás Ábel

6. osztály: Bágya Vivien, Fűrész Eszter, Hegedüs Boróka, Szimler Zsolt, Ungi Dóra, Föhrétz Lili

7. osztály: Kiszely Vince, Schmidt Iringó, Könnyű Ákos

8. osztály: Király Eszter, Sörédi András, Szabó Karina

Török Szabolcs tankerületi Igazgató úr elismerő oklevelét vehette át három kolléga, az eddig végzett kiváló munkájáért: **Bakosné Fábíán Hajnalka tanárnő, Gáspár-Dénes Erika tanítónő, Hanczavikli Mónika pedagógiai asszisztens.** Kívánom, hogy a munkákban ezután is leljétek örömtöket, kitartást, erőt kívánok a mindennapokra!

Ezúton szeretném kifejezni köszönetemet az egész éves munkáért, támogatásért, a tankerület igazgatójának Török Szabolcsnak, a *Szülői Szervezetnek Baláznén Zámbo Juditnak*, Fűrész György polgármesternek, képviselőnek, a polgármesteri hivatal dolgozóinak, Luxemburgi Baráti Társaságnak, civil szervezeteknek, vállalkozóknak és külön köszönetet Guszter Jánosnak és Rozsnyai Attilának a rendezvényeken nyújtott egész éves segítségért.

Köszönöm kollégáimnak és a technikai dolgozóknak kitartó munkáját! Külön köszönetemet fejezem ki a Szü-

lőknek a digitális oktatás során való együttműködésükért!

Egyebek:

2020. június 29- július 10-ig Erzsébet napközis tábor lesz iskolánkban, ahol tartalmas és színes programok várják a gyerekeket.

Az iskola nyári nyitvatartása:

2020. június 24. szerda 9- 13 óra

2020. július 8. szerda 9- 13 óra

2020. július 22. szerda 9- 13 óra

2020. augusztus 5. szerda 9-13 óra

2020. augusztus 19. szerda

9-13 óra

Az ügyintézés csak ezeken a napokon és ebben az időintervallumban lehetséges!

Tanévnyitó időpontja: 2020. augusztus 31. hétfő 17 óra

Az utolsó tanítási nap örömteli hírt kaptunk, a kormány jóváhagyta a tornaterem építését, heteken belül elindul a tervezés és a terület felmérése.

A nyár folyamán az új ebédlő építése is elkezdődik.

Minden gyermeket kérek arra, hogy a nyári szünetben vigyázzon a testi épségére!

A nyárra mindenkinek jó pihenést és tartalmas kikapcsolódást kívánok, hogy újult erővel kezdhesük a következő tanévet!

**„ Láttam a napot,
súgta a szélnek:
Várnak a tavak,
csónakok, stégek.
És tényleg a táblán
virul a szó,
Csupaszín betűkkel:
VAKÁCIÓ!”**

Bócz Éva tagint.-vez.

ÓVODAI HÍREK

„Kicsik voltunk, nagyok leszünk,
hívogat az iskola”

Az idei évben több szempontból is rendhagyó volt az ovis évszáró, a nagyok búcsúztatása. A kialakult járványhelyzet miatt a gyerekek döntő többségével március 13-án találkoztunk utoljára az oviban. A 10 hétig tartó ügyeleti nyitva tartás alatt a most elbúcsúzós gyerekek közül csupán egy kisgyermek járt óvodába.

Az intézményünkben zajló felújítási munkálatok miatt az utolsó napokig bizonytalan volt ünnepségünk helyszíne is. Nagyon szeretnénk volna az oviban elbúcsúztatni iskolába készülő gyermekeinket, de sajnos erre most nem voltak alkalmasak a körülmények, így az általános iskola udvarán tartottuk meg az ünnepséget. (Köszönjük a lehetőséget.)

Rendhagyó volt a búcsúzás abból a szempontból is, hogy azon, csak az ovitól elkészülő gyerekek (szülőkkel, nagyszülőkkel) vettek részt. Az adott helyzet miatt közös műsorral sem tudtunk készülni, a gyerekek otthon tanulták meg búcsúzós verseiket.

Szerencsére azért néhány területen hagyományainkat is meg tudtuk őrizni. A gyerekek kis ballagó tarisznyát és mesekönyvet kaptak ajándékba. Reméljük ezek az ajándékok felnőtt korukban is szép emlékeket idéznek fel bennük.

Tarisznyájukba saját ovis jelük mellé természetesen bekerült a népmesék jól ismert szimbóluma, a „hamuban sült” pogácsa is. A pogácsa egy egész életre való útravalót jelent, kerek formája pedig azt a világot szimbolizálja, melynek kapuja az iskolába lépéssel nyílik meg a gyerekek előtt.

A tarisznyába került még egy kis csomag föld (homok) is, mely a szülőföldet jelképezi, azt a szülőföldet, amely mindig haza várja majd a gyerekeket, bárhol alakul is az életük.

A „batyú” kiegészült még egy 5 forintos érmével, ami a bőséget szimbolizálja.

Végül nem maradhatott a tarisznya egy kis csokoládé nélkül, hiszen fontos az is, hogy a jelen pillanatra is tartogasson valami „kézzel foghatót”, mert mégiscsak 6-7 éves gyermekekről beszélünk.

Régi hagyomány intézményünkben, hogy az ovis évek valamennyi papír alapú kézműves munkáját összegyűjtjük, és ilyenkor egy dossziéban átadjuk a gyerekeknek. Reméljük, hogy a szüleik megőrzik számukra, és majd évtizedek múlva jóleső érzéssel nézegetik és emlékeznek óvodás éveikre.

Óvodai nevelő-oktató munkánk az idei évben nagyon hirtelen, egyik pillanatról a másikra szakadt félbe, és a működésünk ügyeleti szinten zajlott tovább. Sok-sok programunk maradt el, nem tudtuk megvalósítani nevelési és oktatási terveinket sem. Ennek ellenére biztos vagyok abban, hogy a most búcsúzós 14 kisgyermek érett az iskolára, szociális, testi és értelmi területen egyaránt. Hiszen ami az óvodai oldalon ezekben a hónapokban kimaradt, azt optimális esetben a család, a sok-sok együtt töltött nappal, közös tevékenységekkel, élményekkel, sokrétű beszélgetésekkel pótolta.

Mi, az együtt töltött 3-4 év megszámlálhatatlan közös élményével, a vidám-nevetős-huncutkodós (és olykor bizony sírós-rívós) napok emlékével, a kirándulások, programok izgalmaival és közös élményével, az együtt végzett tevékenységek során szerzett, kibővült és megszilárdult ismeretek sokaságával indítjuk útra ovisainkat.

Soha nem felejtjük a sok-sok ölelést, a kedves szavakat, melyekből a nehezebb órákban és napokban erő meríthetett felnőtt és gyermek egyaránt. Köszönjük az apró, tiszta szívből jövő ajándékok sokaságát, melyeket kincsesládáinkban és szívünkben őrzünk.

A gyerekek műsora után (nagyon ügyesen elmondták verseiket) megköszöntük azoknak a szülőknek a segítségét, akik valamilyen módon segítet-

ték óvodánk működését.

Szülői szervezetünk aktív tagja volt hosszú évekig Királyné Preszter Orsolya, aki férjével, Király Norberttel együtt nagyon sok segítséget nyújtott óvodánknak. Köszönjük szépen!

Szintén a szülői szervezet tagja volt Farkas Eszter, köszönjük az ő munkáját is.

Köszönjük Percsiné Major Évának a csodálatos levendula csokrokat, melyekből gyönyörű dekoráció készült erre a szép napra.

Ünnepségünk végén a szülők nevében Csöngediné Lőrincz Renáta megköszönte a Vértesalja Óvoda intézményvezetőjének, Sáfár Andrásnénak a munkáját, aki rövidesen nyugdíjba vonul. Az óvoda dolgozói még néhány hét közös munka után, augusztus végén köszönnek el Irénkétől.

Végezetül pedagógus nap alkalmából a polgármester úr köszöntötte az intézmény dolgozóit és Ács Imréné nyugalmazott óvoda vezetőt.

En is szeretném megköszönni kollégáim egész éves munkáját, melynek során mindent megtettek az óvoda színvonalas és zavartalan működéséért!

A nyárra kívánok mindenkinek jó pihenést, és jó egészséget!

*Tóthné Giczi Ildikó
tagóvoda-vezető*

BORRENDI HÍREK

Újabb három újabb taggal bővült Szent Donát Borrend

A múlt szombaton megtartotta a Csókakői Szent Donát borrend 19. Szent Donát Borünnepét, vagyis a Kárpát medencei borrendek borkirálynők és borbarátok találkozóját.

Az egész napos rendezvényen közel 40 civil szervezet, egyesület, baráti társaság képviseltette magát túlnyomó többségében Magyarországról, de sokan az elcsatolt területekről is.

A rendezvényt jelenlétével és beszédével megtisztelte a Koczor Kálmán a Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének elnök-nagymestere, valamint Fűrész György Csókakői polgármestere is.

Zsipi Gyula a borrend elnöke és Bognár Gábor nagymester is mondott köszöntő beszédet, majd bemutatták a megjelent csoportokat, külön-külön a hallgatóságnak. Ezt követően három új tagot avatott a Szent Donát Borrend. Kemény Zsuzsanna, Berényi István és ifjabb Förhécz Sándor ölthette magára a boros hagyományok őrzőinek smaragd zöld palástját.

A közel 200 fős díszruháktól színes menet az iskola épületében gyűlt

össze, majd átment a templomba, ahol a Csókakői Egyházi Kórus műsorral örvendeztette meg a hálás közönséget. Később a Szent Donát szoborhoz vonult mindenki, ahol Fűrész György polgármester megtöltötte a patrónus kezében a kelyhet, természetesen Csókakői Ezerjóval.

A templomos kitérő után a borbarátok a tűzoltószertár elé vonultak, ahol a Csókakői Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjai már várták őket. Weiger Lajos, fia Bence és Rozsnyai Dominik kínálta a tűzoltók borával a zászlók alatt vonuló társaságot.

Később a Tordai kettőskereszt alatt volt egy rövid műsor, ének és borkostoló majd tovább vonultak Kiss Miklóshoz és kedves feleségéhez. A házaspár minden évben vendégül látják a Kárpát medence különböző szegletéből érkezőket. Utolsó állomásaként, hosszú-hosszú kihagyott idő után végre újra borrendi ruhák, zászlók, és élet költözött Zichy pince roppant ívei alá, a Förhécz családnak köszönhetően.

A vár alatti rendezvény téren Végh György és Margó csapata már felkészülten várta a 200 fős emberfolyamot, májgombóc levestel, raguval, nokedlivel, savanyúságokkal és a legkülön-

bözőbb otthon készített édességgel.

A rossz idő ellenére voltak érdeklődők így Vass Rezsóné Tucika felvitte őket a vállalkozó szelleműeket várba, hogy az elszántabbak megismerhessék annak évszázados falait és történetét.

A közönség szórakoztatására Csókakői Barkócaberkenye Néptánc-csoport, valamint a szerbiai Csóka településről érkező énekesek voltak hivatottak, de nem sokat nyugodott Vesztergám Miklós ölében sem a tárogató, aminek kísérete mellett még késő este is énekeltek a borbarátok.

DB

BORLOVAGI AVATÓ VERSEK 2020

A zordon Bakony hegyének meredek lábától,
Szűz Mária Bodajkon felejtett fénylő glóriájából,
A sekrestye didergetően hűvös félhomályából
Előlépett egy sötét alak, a csókaiak forraltborától.
A jeges vízen csúszva úsztak örült emberek,
Mások a borfőző verseny végéről szöttek terveket.
Ott lépett ki a sötét alak, s nyújtott nekünk kezet,
Azóta már tudjuk, hogy hordoz ő gazdag színeket.
Onnantól velünk jár, s készít szákszámra képeket,
Berényi István, Isten hozott közöttünk tégedet.

Az egyik tagjelöltünk valódi kettős személyiség,
Az egyik felét a szív hajtja a másikat az értelmiség.
Amikor az ész dominál, embereket, s Kft-t vezet.
Platószokkal és buszokkal tölti meg a sűrű ütéreket.
Aztán a hosszú hetet követően újra hangolja a lelkét.
Péntek s szombat este a billentyű-barátokkal fellép.
Nincs már akkor fejében sem fuvar sem egy gondolat,
A szíve adja az ütemet, miközben megszólal a zongora.
Három gyermeke van, nem lesz már e zenész vándor,
Legyél inkább te is tag közöttünk ifjabb Förhécz Sándor

Oh. Hát ilyet aztán ritkán csinálhat a magamfajta ember,
Mert bár rímeim áradnak, mint a nyughatatlan tenger.
De tagjaink majdnem mindig nagyszájú, hangos férfiak,
Mind csak beszél és míg eszik, nézi, vajon mit ihat?
Róluk könnyű vicces vagy epés sorokat formálni,
De írni egy nőlovagról nehéz, tessék csak kipróbálni.
Ez év januárjában lépett be a Bogi Pincébe, félszegen
Megismert minket, kik vártuk őt józanul, állva délcegen.
Nemrég került tehát közénk, s ide, az imádott Csókaköre,
És így lett a falu, a Petőfi utca és a boros hagyományok öre.
Azóta már megtudta, hogy amit itt adnak, az sohasem löre,
Nézzenek Kemény Zsuzsára úgy, mint új borlovagra, s nőre.

*Csókakő, 2020. június 20.
Palocsai Jenő*

KÖNYVTÁRI ÉS POSTAI HÍREK

KÖNYVTÁRI HÍREK

Kedves olvasó!

Júliusban nyári szünet lesz a könyvtárunkban.

A hosszú zárva tartásra való tekintettel augusztusban
hétfői napokon látogatható lesz a könyvtár 15-20 óráig.

Találkozunk!

A nyárra jó pihenést és gazdag olvasmányélményt
kívánok:

Mensáros Zsuzsanna

POSTAI HÍREK

Tisztelt Csókaköiek!

A Csókakői Posta nyitva tartása 2020. augusztus 1-től
megváltozik. Augusztus 1-től a Posta reggel 7 óra 30 per-
cor nyit, és délután 15 óra 30 perckor fog zárni. A pénztárba
pénz be- és kifizetésre reggel 7 óra 30 perctől délután 15
óraig van lehetőség.

Köszönjük szíves megértésüket!

Csókakő, 2020. június 30. - Csókakői Posta

CEPZHÁZI HÍREK

Örömmel hirdetjük, hogy Püspök
ataja kérésünkre, ez év augusztus 1-től
Oravecki Attila káplán atyát a lelki-
pásztori körzet helyettes plébánosi mi-
nőségében előléptette.

Köszönjük Attila atya eddigi mun-
káját, és kívánjuk, hogy a szeretettel-

jes itt töltött idő továbbiakban is ke-
gyelmekben gazdag legyen mindany-
nyunk számára.

A héten, a járványügyi szabályok
teljes betartása mellett, elkezdődik a
hittantábor a nagyok táborozásával a

fehérvárcsurgói Kaszap Központban.

Idei hittantáborainkban 120 gyer-
meket táboroztatunk 4 turnusban lel-
kipásztori körzetünkben.

Táborainkat - pályázatunknak
köszönhetően -, gyermekeink idén

*„Aki meg akarja találni életét, elveszíti; aki azonban
elveszíti értem életét, az megtalálja.”
MT 10,39*

még teljesen térítésmentesen vehetik igénybe.

Előre is köszönjük mindazoknak, akik bármilyen módon segítik gyerekeink táborozását.

Bodajk

Kérjük híveink segítségét, szombati napokon délelőtt fél 9 órától templomtakarításban, fertőtlenítésben.

A felújítás érinti a templomteret, melyet szombati napokon kell takarítanunk a hétvégi liturgiák végzéséhez.

Fehérvárcsurgó

Hétfőtől 3 héten át a lelkipásztori körzet hittantáborai miatt reggelente lesz szentmise 8 órai kezdettel hétfőtől, csütörtökig, illetve pénteken pedig délután 4 órakor. A szentmisékre szeretettel várjuk a kedves híveket is. Amíg a hittantáborok tartanak, a csütörtök esti szentmise elmarad.

Dátum	Időpont	Helyszín	Esemény
06.28.	9:30	Csákberény	Péter-Pál napi fogadalmi szentmise
		Fehérvárcsurgó, Kaszap Központ	Hittantábor Alsós I.
07.04.	16:30	Bodajk - Segítő Szűz Mária kegytemplom	Elsősombati imaóra
07.05.		Templomainkban	Országos gyűjtés „Péter fillér”
07.12.	10:30	Csákberény	Megemlékezés a 48-as Szabadságharc lelkészeiről

Liturgikus elmélkedés

*VI. Pál pápa szentbeszédeiből
(1970. november 29-én,
Manilában tartott homília)*

Krisztust hirdetjük a földkerekség határáig

Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot (1 Kor 9, 16). Ugyanis őtöle, magától Krisztustól nyertemzetaküldetésemet. Énisapostol vagyok, de egybentaniságtevőis. Minél távolabbi az elérendő cél, és minél nehezebb a feladat, annál hevesebben sürget Krisztus szeretete (vö. 1 Kor 5, 14). Nevének dicséretét kell hirdetnem, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia (vö. Mt 16, 16); ő az, aki számunkra a láthatatlan Istent kinyilvánította; ő az elsőszülött minden teremtmény előtt, őbenne áll fenn minden (vö. Kol 1, 15). Ugyanő az emberiség Tanítója és Megváltója is; hiszen értünk született, halt meg, és támadt fel.

Ő a történelem és mindenség központja; ő mindnyájunkat ismer és szeret; állandó kísérőnk és barátunk életünk során; a fájdalom, de a re-

mény férfia is. Valóban ő az, aki majd ismét újra eljön, aki majd ítélő bíránk lesz; és amint hisszük, egykor életünk örök beteljesedése és boldogsága is ő lesz.

Róla beszélni soha meg nem szűnöm; ő maga a fény, maga az igazság, sőt mint önmaga mondja: Ő az út, az igazság és az élet (vö. Jn 14, 6); ő az élet kenyere és élő víz forrása, aki tökéletesen ki is elégíti éhségünket és szomjúságunkat; ő a mi pásztorunk, vezérünk, példaképünk és vigasztalásunk, ő a mi testvérünk. Csakúgy, mint mi, sőt még nálunk is kisebb lett, szegény, megalázott, fáradalmakkal terhelt, elnyomott, türelmes lett. Értünk nyitotta meg ajkát tanításra, értünk művelt csodákat, s egy új országot alapított, ahol a szegények lettek a boldogok, ahol a közös élet alapja a békeség, ahol a tiszta szívűek és a szenvedő sírók felmagasztalást és vigasztalást nyernek, az igazság szomjas kutatói kielégítést kapnak, ahol a bűnösök is elnyerhetik minden bűnük bocsánatát, és az emberiség egy boldog testvériségben olvad egybe.

Íme: ez a Jézus Krisztus, akinek jó híréről már tudomást szereztetek, aki felől bizonyosak is vagytok, hiszen ezért vagytok Krisztuskövetők. Az ő szent nevét kiáltom felétek újra meg újra, keresztény testvéreim, amikor azt hirdetem mindenkinek, hogy Krisztus Jézus a kezdet és a vég, az alfa és az ómega, az új világ Királya, az emberi történelem és egész emberi sorsunk titokzatos és végső értelme; közvetítő és híd az ég és föld között; a legtokéletebb értelemben ő „az ember fia”, sokkal inkább, mint mindenki más; mert mint Isten Fia, örök és végtelen, de test szerint Mária Fia is, Fia ennek a legáldottabb asszonynak, aki a mi anyánk azáltal, hogy a Szentlélekben az Egyháznak, a Titokzatos Testnek részei vagyunk.

Ne felejtsetek el: Jézus Krisztus az, akit mi nektek egy egész örökkévalóságra meghirdetünk, és azt szeretnénk, hogy az ő neve visszhangozzék a földkerekség végső határáig örökkön-örökké.

Irodai szolgálat:

Bodajki Plébánia Hivatal H-8053 Bodajk, Szent István tér 1.

Hétfő: 14.00-16.00; kedd, szerda 8.30-12.00, 14.00-16.00; csütörtök: zárva; péntek: 8.30-12.00

Tel: 22/410-039 • www.bodajkikegyhely.hu • e-mail: bodajkikegyhely@gmail.com

EGY ÉLET KÜZDELME

STEINER MÁRTON VISSZAEMLEKEZÉSE

Steiner Márton, Marci bácsi június 22-én töltötte be a 93. életévét. Közel egy évszázad élmény, küzdelem, munka és helytállás jellemezte Marci bácsit, s már néhány hónappal ezelőtt a II. Világháborús élményeiről olvashattak olvasóink a decemberi újságban.

Most születésnapja alkalmából, Csókakőért Érdemérem tulajdonosa Steiner Márton emlékezik vissza az elmúlt évtizedekre.

A Csókakői Idősek Otthona lakója a Csókakői Érdemérem egyik tulajdonosa, a Csókakői Önkéntes Tűzoltó Egyesület volt elnöke, parancsnoka, a Csókakői Nyugdíjas Klub most már valóban nyugalmazott elnöke, a Szent Donát Plébánia Templom valamikori sekrestyése, egyházközségi tanácsnok, az egykori levante, a decemberi Csókakői Hírekben számolt be a világháborús élményeiről, gyermekkoráról, családjának történetéről 1945 karácsonyáig. Most születésnapja alkalmából innen, mint Csókakő polgármestere ezúton is köszöntöm a magam és a község nevében, s ez alkalomból közreadjuk egy élet küzdelmeit, rövid történetét 1946-tól napjainkig.

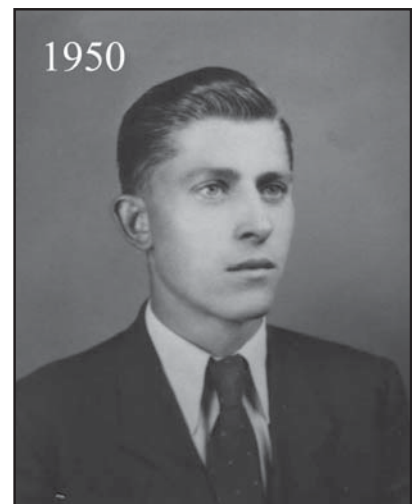
„Steiner Márton vagyok, 1927. június 22-én születtem Csókakőn. Édesapám Steiner József, 1887. november 12-én született, édesanyám: Bognár Erzsébet, 1901. szeptember 23-án született. Mindketten szintén Csókakőn látták meg a napvilágot.”

Szép gyermekkorról árulkodtak a könnybe lábadt szemek, ami persze nem volt küzdelmektől sem mentesek, hiszen Marci bácsi akaratos gyerek lévén kiharcolta, hogy Csókakőn élhessen, mivel édesapjának munkája más településre szolgáltatta a családot. Előbb ő költözött haza, a nagymamá-

jához, mivel képes volt még a bodajki iskolában is megbukni, hogy hazajöhessen, majd 1935-ben édesapja úgy döntött, hogy a Kossuth utcában vesz egy házat és 1935-ben végleg hazaköltözik a család. Ebben a házban élte le életét Marci bácsi, amit a közelmúltban adtak el, mivel a Csókakői Idősek Otthonának a lakója lett. Marci bácsit megbízható gyerekként tartották számon, amit igazol az is, hogy 1942. június 1-től tizennégy évesen, sekrestyésként és harangozóként megbízást kapott Vibirál Lajos esperesplébános-tól. Ezt a hivatalt az egyházközség megelégedésére 1944. december 10-ig töltötte be, mivel a Magyar Királyi Honvédség behívóparancsának eleget téve, levontként bevonult 17 évesen a magyar hadseregbe. A II. Világháború kezdete a gyermekkorban érte, ám fiatalkorát, kamaszkorát törte derékba az átélt háborús szenvedés. Levontként Grácig vonultak vissza, majd Jekatyerinburg volt a következő állomás, ahol a szovjet fogolytáborok borzalmait élte át. A nagy utazás 1945. karácsonyán ért véget, egy évet vett el a második világháborús élményéből, s fiatal felnőttként tért vissza Csókakőre, Magyarországra.

A fogságból történő hazatérését követően visszatért a sekrestyés, harangozó szolgálathoz, itt 1946-tól,

1950-ig látta el feladatát. A háborút követően ez az időszak nagyon nehéz volt, hiszen a templom romokban hevert, a község újjáépítése, a templom helyreállítása, a kommunista hatalomátvétel, a szovjet katonai megszállás sok nehézséget okozott a falu lakosságának, így Marci bácsinak is. Am a háború borzalmainak túlélése, az élni akarás tovább lendítette az akkori fiataltságot a gondokon. Újra szervezték Fűrész Gyula vezetésével az önkéntes tűzoltóságot, édesapja Steiner József a polgárórság, a hegyőrség, a csószszolgálat megszervezésében és a templom helyreállításának feladataiban járt élen, Csöngedi Gyula a sportegyesület újra indítását, a futbalcsapat újra szervezését vezette. A fiatalok, idősek részt vettek a futballpályán, a szántók, a szőlők lőszermentesítésében, a lőtér helyreállításában, összefogással segítettek egymást a romeltakarításban, a családi házak újjáépítésben. A községi helyreállításokat Steiner István bíró vezényletével, Sörédi Imre jegyző törvényességi felügyelete mellett, rengeteg közmunkával végezték, lényegében újra kellett szervezni a helyi közigazgatást, a közéletet. Az élet újraindításában mindenkinek részt kellett vennie, mert a munkaképes felnőtt férfiak nagy része ekkor még fogolytáborokban volt Európa különböző részein, és nagyon sokan a felnőtt lakosság közül áldozatul estek, meghaltak, akár katonaként, vagy polgári áldozatként a harci cselekményekben. Nagyon nehéz volt, ahogy mondta Steiner Marci bácsi, mégis a vidámság, a mulatság mégsem hiányzott az életükből. Talán a fiataltság, talán a túlélési ösztön miatt volt ez, ám egy évvel a fogságból történő hazatérés után már 1947-ben színjátszókört alakítottak, és színdarabokat állítottak nagy lelkesedéssel a Csókakői Művelődési Ház színpadára. A fiatalok akkori derékhadja a zenész Bognár Márton, a nótás kedvű Szabó Pisti, a Végh Mihály, Bognár Ágoston, Végh Donát, Klujber József és még sorolni is sok lenne, biztosan sok név kimaradt a felsorolásból, de a lényeg, hogy egyházi kórust is alakítottak, passiót is játszottak, igazi közösségi életet éltek. Több színdarabot is szín-

padra állítottak itt Csókakőn, 1947 és 1948 telén. Nagy sikerrel mutatták be ezeket a darabokat, mint például a Sári Bírót, Nem élhetek muzsikaszó nélkül, Csókoltatom anyósomat, A bor. Voltak bálók is a faluban, táncmulatságok. Akkoriban az év fénypontja a csókakői Szent Donát Napi Búcsú volt, a búcsúi bál a legnagyobb táncmulatság volt akkoriban, több bállal, cigányzenekarral. A búcsú mindig három napos mulatság volt, akármekkora szegényvilág volt, ez nagy ünnep volt Csókakőn. Három misét kellett vasárnap tartani, és mindig tele volt a templom. Akkor még nem voltak hiتهagyottak az emberek. Hétfőn volt a csókakőiek búcsúja, még akkor is ment a nóta, meg a cigányzene, meg a körhinta.

„Fűrész Mihály bácsi, Végh Mihály apósa, Végh Mihályné: Fűrész Piroka édesapja hegedült, én pedig cimbalmoztam a kultúrházban, a fiatalok úgy táncoltak, hogy öröm volt nézni! Én csak egy kicsit tudtam cimbalmozni, ütöttem, vágtam, mint egy vérbeli cimbalmos! Egyszer egy lakodalomban is kénytelen voltam játszani. A Psóra Gyuri lakodalmában voltam, amikor úgy esett, hogy a jó csókakői bortól megrészegeedett cimbalmos helyére be kellett ülnöm, hogy nehogy vége legyen a lagzinak. Hát ilyen vidám évek voltak ezek, mindig megoldottunk mindent! Nem ijedtünk meg a saját árnyékunktól!”

„Székesfehérváron dolgoztam 1950-ben a MÁV műhelyben, személygépkocsik és teherkocsik fa részeit csináltuk nyolc hónapig. A Magyar Néphadseregbe 1951. július 3-án vonultam be katonának. Tartalékosként teljesítettem katonai szolgálatot Mosonmagyaróváron, ami három hónapig tartott. Augusztus végén kaptunk a vezénylet, hogy mi Fejér Megyéből származó katonák Pákozdra vonuljunk, ahol a Honvéd Emlékművet kellett felépítenünk. Augusztus utolsó napján értünk le Pákozdra, ott egy hónapig dolgoztunk az emlékművön. Nagyon köves volt a talaj, sokat ástunk, sok lyukat kellett fúrunk. Az emlékmű

alatt villanyoszlopokat állítottunk fel zászlórudaknak. Nehéz volt az ásás. Katonai táborban voltunk elszállásolva, jó kosztunk volt, amikor végeztünk a munkával meg lettünk dicsérve. Szeptember 29-én volt az emlékmű átadása, ami nagy ünnep volt, katonai parádéval. Az avatáson részt vett Farkas Mihály honvédelmi miniszter is. Nekünk nem kellett a díszmentében részt venni, mi az ünnepségen nézőként voltunk jelen. Az ünnepségen három, négy század verte a díszmenetet. Itt találkoztam Pákozdon a falumbéli Psóra Lacival, és Cseszneki Lászlóval, akik épp a katonai szolgálatukat töltötték, ők a díszszázadok tagjaként verték a díszmenetet! A katonai szolgálat leteltét követő évben 1952. április 14-én húsvéthétfőn nősültem meg, falumból választottam hitvest magamnak Kaiser Mártát, aki jóban, rosszban társam volt, most már mondhatom, hogy egy életen át. Jól választottam, választottunk, hiszen még jelenleg is együtt élünk ilyen szép kort megélve.”

Marci bácsi 1950-től 1952-ig gazdálkodott, maszekolt, majd 1952. decemberétől bogsnárműhelyben helyezkedett el, Iszkaszentgyörgyön. *„Iszkaszentgyörgyről 1954. márciusában átjöttünk Igarpusztára az ottani bogsnárműhelybe.”* Mindennap kerékpárral járt Igarpusztára. Annyira jól ment a bogsnár szakma, hogy 1955. január 1-től kisiparos lett, mint bogsnármester. Hét évig volt maszek bogsnár és mázoló. Az 1956-os események itthon Csókakőn érték, elmondta Marci bácsi, hogy nagyon nehéz volt az élet, a jóvátétel, a beszolgáltatás miatt. Az egyházi életet is erősen korlátozták, s ez bizony nagyon fájt neki, hiszen Istenhívő emberként, sok csúfolódást, gúnyt kellett elviselni, de sosem tagadta meg hitét, mindig kiállt a vallása mellett. Bár reménytelen volt az a néhány nap, amikor úgy tűnt, hogy valódi változás lesz, ám a szovjet megszállók leverték a forradalmat. A csókakőiek krumplit gyűjtöttek a Széna téri és a Corvin közti harcoló forradalmároknak, és a budapestieknek egy Csepel kocsira. A forradalom után sok szervezőt, a Csókakői Nemzetország tagjait letartóztatták, a Nemzetország vezetőjét Remete Ferencet börtönbe csukták, több akkori tanácstagot bíróság elé ráncigáltak.

Marci bácsi elmondta: *„Ezekről a dolgokról, 56-ról nem szabadott beszélni. Túl akartunk élni, fiatalemberként kigyerekes apaként a munkát a megélhetést kellett szem előtt tartani, éjt nappallá téve dolgozni, amennyit csak bírtunk, hogy biztosítsuk a megélhetést, és felnevelhessük a gyerekeinket.”*

A községi pálinkafőzdében 1957 és 1958 között pálinkáslegény volt.

A Csókakői Kőbánya alkalmazottja lett 1958-tól 1960-ig.

A Balinkai Szénbányában 1960. szeptember 1-től 1968. szeptember 12-ig dolgozott.

Aztán visszatért a kőbányászathoz, így 1968. szeptember 13-tól 1975. szeptember 1-ig itt dolgozott, majd innen a Móri Csögyár dolgozója lett, ahol 1985. január 15-ig állt alkalmazásban, egészen a nyugdíjazásáig.

„Három fiút neveltünk fel Márta nénivel, a dolgozó évek alatt, Sándort, Józsefet és Lászlót. Büszke vagyok a fiaimra, jó fiúk voltak. Mindegyik tisztességes mester ember lett, szakmáját kiválóan ismerő szakemberek lettek. Mindegyikük hozzám hasonlóan, részt vesznek a helyi közéletben, a sportegyesületben, a polgárőrségben, a sakkban, a Sanyi fiam már a Nyugdíjas Klubban is átvette a helyemet. Laci fiam pedig a sakkban többszörös csókakői bajnok lett és NB-és bajnokságban is sakkozott. Sajnos akkoriban, mikor kicsik voltak a rengeteg munka miatt, nem tudtam velük annyit lenni, mint amennyit szerettem volna, ám az unokákkal és a dédunokákkal úgy érzem valamit kárpótolt az élet. Most mondhatnám, hogy annyit dolgoztunk, mint az „állatok”, de eszembe jut a fogságból egy fogolytársam, aki azt mondta, hogy ilyet nem szabad mondani, mert azt a szenvedést és munkát az állatok nem bírták volna ki, mint amit nekünk ki kellett bírni, belepusztultak volna.”

A munkás, dolgozó évek alatt Steiner Marci bácsi egy nagyon fontos feladatot is felvállalt. A Csókakői Önkéntes Tűzoltó Egyesület parancsnoka lett 1968-tól 1977-ig, majd 1977-től 1987-ig pedig elnökként vezette Csókakő tűzvédelméért felelős egyesületet. A tűzoltó tevékenysége mellett sokszor kifestette az óvodát és az iskolát is társadalmi munkában, segítette ilyen szempontból is a községet. Az utánpótlásnevelést nagyon fontosnak tartotta, és sok tűzoltóversenyen vettek akkoriban részt. A csapatszálításban az akkori helyi sportvezetőre, helyi fuvarosra Csöngedi Jánosra mindig számíthatott. A mai tűzoltók közül is sokan az ő keze alatt nevelkedtek bele az egyesület életébe. A lelkes tűzoltó munkáját a ranglétrán történő előre lépése is igazolja, hiszen az önkéntesek között altisztji rangig az önkéntes tűzoltó főtörzsőrmesteri rendfokozatig jutott el, amit 1983-ban vehetett át a megyei parancsnokától. Tevékenységének eredményességéről számos kitüntetés árulkodik. Bodajkon 1982-ben második helyen végzett

az önkéntes férfiraj, a Fejér Megyei Tanács 1982-ben kintüntette a megyei tűzoltósági érdeméremmel, 1983-ban megkapta a 15 éves tűzoltó érdeméremet, 2017-ben a Csókakői Önkéntes Tűzoltó Egyesület életműdíját, elismerését vehette át Weiger Lajos csókakői tűzoltósági elnöktől.

„Székesfehérváron volt a megyei Ki Mit Tud? című vetélkedő. Ez a verseny 1993-tól kezdődött, én 1994-től léptem fel minden évben 10 éven át! Magyar nótákkal, viccekkel, művészzel, opera énekkel, Bánk Bán-ból a Hazám, hazám című dallal, a magyar nótát cimbalom kísérettel énekeltem stb... Két dobos szereltem fel a derekamra és énekeltem hét, első világháborús katonadalt. Játszottam a 92 éves János bácsit, 19 percig beszéltem, a Bózsi felvette kamerával. Most meg itt vagyok, mikor felmúdom az emlékeimet, bizony a 92. évemet én is betöltöttem. Már csak egyedül vagyok 27-es, hihetetlen számomra, hogy így elment az idő, néha rácsodálkozom erre!” Marci bácsi nem csak az előadóművészetben, hanem az amatőr festőművészetben is kipróbálta magát. A saját házára még freskót is festett, több festménye is volt, amiből a kultúrházban kiállítást is rendeztek, s az önkormányzatnak is van saját festménye a műveiből, amit a Csókakői Községi Önkormányzatnak ajándékozott.

A Szent Donát Templomtól nem tudott sosem elszakadni, hiszen 1995-től Zsolnai Gáspár után újra sekrestyés lett 2005. december 31-ig. Ezalatt az idő alatt is rengeteg társadalmi munkában vett részt. A harangok műszaki rendbetételében élen járt, s szorgalmazta a felújítást amit sikerült is véghez vinni. A plébánia előtti rózsakert, a templom kert gondozását is mindig szem előtt tartotta, fákat ültettek. Rendezték a temetőt, padokat állítottak, haranglábat készítettek a temetői kápolna elé, minden temetésen ő húzta a lélekharangot. Sörédi Pál meghívására részt vett a Csókakői Vár felújítási munkáiban, az út készítésénél Klujber Józsi bácsival, kőbányász szakmai jártasságukról tettek tanúságot, a vár-

építők nagy öröme. Ha kellett bozótot irtott, követ gyűjtött, hitt benne, hogy még állni fog a vár, s megéli a vár újjáépítését, még akkor is, ha sokan hitetlenkedtek, s megmosolyogták az akkori várbarátok lelkesedését. A templom teteje beázott, így 2005-ben a plébániakert eladásának bevételéből, Csöngedi Csaba ácsmester állította helyre a tetőt, a csatornát, a bádogozást Kucsorka László bádogos, Steiner Máté segítségével állította helyre. A Plébániahivatali épület felújítását irányította, tetőre bitumenzsindelyt égettek rá, és sokat segédkezett a felújításnál, szervezték az egyházközségi tagok munkáját a Pali bácsival. A plébániánál Suralik József volt akóműves, aki rendbe tette az épületet, kéményt raktak. A faablakokat, faszerkezeteket Marci bácsi festette le, szobákat meszelt ki. Sekrestyései feladatokat és az egyházközség irányí-

tását 2006-tól Sörédi Pál vette át. Az egyházi adót is a Marci bácsi szedte be, egészen 2007-ig vállalta fel ezt a feladatot, s egészségügyi okok miatt 2008-tól az egyházközségi tanácstagságról is lemondott. Steiner Márton 2008-tól visszavonultan él, a családi rendezvényeken, a házassági évfordulókon kívül már nem járnak sehova, bár az elmúlt évi októberi Nyugdíjas Klubba, annak 25. évfordulóján részt vett. A betegség sem őt, sem a feleségét Márta nénit sem kerülte el. A házát hátrahagyva, ma már a Csókakői Idősek Otthon lakója, ahol feleségével, Márta nénival töltik jól megérdemelt nyugdíjas éveiket. A sok társadalmi munkát, a községért végzett tevékenységet 2003-ban a Csókakői Képviselő-testület Csókakőért Érdeméremmel jutalmazta és a 2003. évi Csókakői Várjátékokon Steiner Mártont kitüntette.

„Mit is üzenhetnék én, az egyszerű, idős csókakői ember a mai fiataloknak és az utókornak? Először is legyen hitük, szeressék az Istent, a hazát, Csókakőt, a családot, ne féljenek a nehézségektől, ne kerüljék a munkát, legyenek dolgozók, becsületesek, jóra valóak, mert ez viszi előre a világot! Hát ezt üzenem én innen az Idősek Otthonából, a Marci bácsi!”

Csókakő, 2020. június 22.
Összeállította: Fűrész György

TENGERI KALÓZOK A XIX. SZÁZADBAN

Az ember fia hajlamos azt hinni, hogy csak a középkorban voltak kalózok. Pedig a XIX. században, sőt még a XX. században, s napjainkban is vannak gazemberek a tengeri vizeken. Mostanában a szomáliai kalózok borzolja az emberek, hajósok, világutazók, kormányok idegeit. Természetesen a tengeri bűnözés felszámolására a világ hajóstársadalma, és hajós nemzetei is összefogtak, ám ez a „mesterség” továbbra sem halt ki. A rengeteg kalóz történet közül egyet megosztok a Csókakői Hírek olvasóival. Ezt az írást az egykori Pesti Hírlap vasárnapi mellékletében találtam, s mivel a végén jót nevettem, emlékeimből megidézve, megosztom Önökkel.

A XIX. század második felében sem volt valami biztonságos a hajózás az óceánokon, megjegyzem: ma sem biztonságos. Egy kalózhajó elfogott egy utasszállító hajót a Csendes Óceánon. A kalózhajó jó humorérzékű kapitánya az utasszállító hajó személyzetét és utasait nemre tekintet nélkül metelenre vetkőztette, s ledobatta őket a hajófenékebe egy hatalmas terembe.

Nem feledkezett meg azonban róluk, a terem fölött lévő csapóajtón keresztül hatalmas üstben evőeszközökkel együtt rendszeresen reggelit, ebédet és vacsorát eresztett le a levetkőztetett társaság részére.

A ruhátlan férfiak és nők előbb elkülönültek egymástól, a leküldött ételből először a férfiak ettek, a maradékot aztán megették a nők. Két napig tartott

ez az elkülönülés, a harmadik napon már beszélgetni kezdett egymással a férfi és a női társaság. Aztán megszokták a furcsa helyzetet, s úgy viselkedtek, mintha semmimem történt volna.

Eltelt vagy tíz nap, a kalózhajót észrevette egy hadihajó, amelyen természetesen csak férfiak voltak. Az ágyúkkal felszerelt hadihajó rövid harc után elfoglalta a kalózhajót.

A kalózokat annak rendje és módja szerint felkötötték az árbóca, miután ezt a kellemes (a kalózoknak Legnagyobb meglepetésükre a hajófarban megtalálták a csupaszra vetkőztetett társaságot, jelentették a hajó kapitányának, aki szigorú erkölcsű parancsnok volt, s elrendelte, hogy a pucér embereket azonnal öltöztessék fel a legénység tartalékban lévő ruháiba.

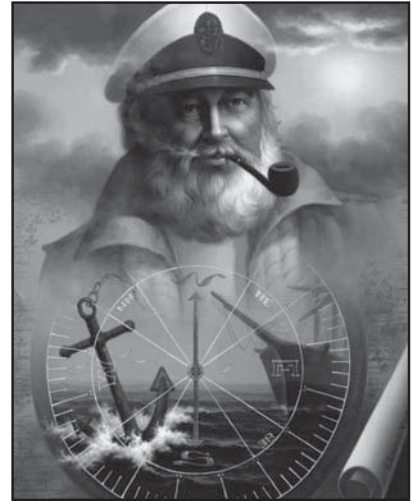
A parancsot a fiatal negyedik tisztnek kellett végrehajtani, aki egy halom blúzzal és nadrággal lement a hajófarba, s megkezdte a meztelen társaság felöltöztetését. Rövidesen mindenki fel is öltözött, csak egy 20 év körüli

szép nő nem akart felöltözni. A fiatal tiszt szabadkozott:

- „Ne haragudjon kisasszony, de csak ezekkel a komisz ruhákkal tudunk szolgálni, extra ruhát mi tisztek is csak a kikötőnkben kapunk. – Mire a hölgy:

- „Nem a ruha ellen van kifogásom. De, ...csak nem képzelem, hogy ennyi férfi előtt fogok felöltözni???”

Dunka Sándor

A gyógyszertár az idős otthonba
költözött, Tölgyfa utca 2. "K" épület.

A patika június 29-től ismét nyitva lesz!

Nyitva tartás:
HÉTFŐ-SZERDA-CSÜTÖRTÖK
13:00-14:00

Csókakői Hírek – A polgármesteri hivatal lapja

Kiadja: Csókakői Önkormányzat, 8074 Csókakő, Petőfi u. 3. Telefon/fax: 22/422-001

Felelős kiadó: Fűrész György polgármester

Megjelenik: 500 példányban, 1997. óta

Kövessék figyelemmel a rendezvényeket, fényképeinket Csókakő Község Facebook oldalán, valamint a www.csokako.hu internetcímen is olvashatják lapunkat.

